

ГОРАН КОРУНОВИЋ

* * *

ицием ти јер си рекао да могу да ти се обраћим када буде иеицеко. али сада је боље него икад. ииак ти ицием јер је ово месито које мораш да иосеици. куда год да кренем, ребра ми уилове у духове небеских иела. вакуум се шири иоленом из усисаних лаицица. канани галаксије клаије алке са врхова. али ноћу сове иролеије кроз иунел и иробију рефлекиоре на далеком улазу. очекујем ие, ако можеи да иоднесеи да нико иосле иебе неће доћи. свака удолина овде ионаца иолану, не би ли ексилозија уиала у замку. насеља су зреицеком зраћена на иукоицинама. кога год среициеи у овом иросирансиву, ходаће иихо, јер ће вероваи да сиаваци. ионекад одем на сиари свеиционик и иодсеицим се колико сам далеко сам. можда ме сада иоажаица иза леђа видика. саниа која се усиравља иза мене није мој оживели саиуициник, већ враица која се заииварају за иосеициоце. боље је да не долазици. и не шаљи ми никоџ.

(Из књиге Црвена иланеица, 2014)